

Ang makatarungan ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya

Ang matuwid ba ay 'namumuhay sa pananampalataya' o 'namumuhay sa bawat salita na lumalabas sa bibig ng Diyos'? Ngayon, si Cristo ang pananampalataya na maipakikita (Gal 3:24), ang nagkatawang-tao na pandiwa, samakatuwid, ang matuwid ay mabubuhay kay Cristo (Rom 10: 8). Ang bawat isa na nabuhay na kasama ni Cristo ay dahil sa nakatira sila sa pananampalataya, at pinatunayan ng propetang si Habakkuk na ang mga namumuhay sa pamamagitan ng pananampalataya ay matuwid.

Ang makatarungan ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya

“Ngunit sa kanya na hindi nagsasagawa, ngunit naniniwala sa kanya na nagpapatunay sa masasama, ang kanyang pananampalataya ay mabibilang na katuwiran” (Roma 4: 5)

Panimula

Ang paglalahad ni apostol Paul ay kapansin-pansin kapag pinatunayan niya iyon “Ang Diyos ay binibigyang-katwiran ang masasama” (Roma 4: 5). Batay sa kung ano ang binibigyang katwiran ng Diyos sa mga masasama? Paano masasabi ng Diyos na matuwid, na hindi makatarungan? Paano ito gagawin nang hindi nakompromiso ang iyong sariling hustisya? Kung sinabi ng Diyos: “... Hindi ko bibigyan katwiran ang masasama” (Exo 23: 7), paano masasabi ng apostol sa mga Hentil na binibigyang katwiran ng Diyos ang masasama?

Biyaya at pananampalataya

Ang sagot ay simple: Malayang binibigyang katwiran ng Diyos ang mga makasalanan sa pamamagitan ng kanyang kamanghamanghang biyaya! Bagaman simple ang sagot, mananatili ang tanong: paano niya ito ginagawa? Ang sagot ay simple din: sa pamamagitan ng pananampalataya "... upang akayin ka namin kay Cristo, upang kami ay matuwid sa pamamagitan ng pananampalataya" (Gal 3:24).

Bilang karagdagan sa pagbibigay-katwiran ng Diyos sa masasama, tiyak na ang tao ay nabibigyang-katwiran sa pamamagitan ng pananampalataya "Samakatuwid, na pinatuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya, tayo ay may kapayapaan sa Diyos sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesucristo; kung saan mayroon din tayong pasukan sa pamamagitan ng pananampalataya sa biyayang ito na ating kinatatayuan; at ipinagmamalaki natin ang pag-asa ng kaluwalhatian ng Diyos "(Roma 5: 1-2).

Katwiran ba ng Diyos dahil sa pagtitiwala na inilalagay ng tao sa Kanya? Ang paniniwala ba ng tao ang makatarungang nilalang?

Ang sagot ay matatagpuan sa Roma 1, talata 16 at 17:

"Sapagkat hindi ako nahihiya sa ebanghelyo ni Cristo, sapagkat ito ang kapangyarihan ng Diyos para sa kaligtasan ng bawat isa na naniniwala; una mula sa Hudyo, at mula rin sa Griyego. Sapagkat ang katuwiran ng Diyos mula sa pananampalataya hanggang sa pananampalataya ay natuklasan dito, tulad ng nasusulat: Ngunit ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya "(Roma 1:16 -17).

Bagaman sa Lumang Tipan, paulit-ulit na sinabi ng Diyos sa mga hukom ng Israel na dapat nilang bigyang katwiran ang matuwid at kondenahin ang masasama, at ideklara ang tungkol sa Kaniyang sarili: "... Hindi ko bibigyan katwiran ang masasama"

(Ex 23: 7), ginamit ni apostol Paul si Habakkuk na nagsabing: 'Ang matuwid ay mabubuhay sa pananampalataya', upang ipakita na binibigyang katwiran ng Diyos ang masasama!

Ang Diyos ay binibigyang katwiran ang tao sa pamamagitan ni Cristo

Sa pamamagitan ng pagmamasid na ginawa ni apostol Pablo kay Habakkuk, maliwanag na ang pananampalataya ay hindi tumutukoy sa pagtitiwala ng tao, ngunit sa halip kay Cristo, ang pananampalatayang dapat ipakita.

“Ngunit bago dumating ang pananampalataya, tayo ay napanatili sa ilalim ng kautusan, at nakasara sa pananampalatayang ipapakita” (Gal 3:23).

Anong pananampalataya ang maipakita? Ang ebanghelyo ni Cristo, na siyang kapangyarihan ng Diyos, ay ang pananampalatayang ipinakita sa mga tao. Ang ebanghelyo ay ang pananampalatayang dapat pagsikapan ng mga Kristiyano (Jd1: 3). Ang mensahe ng ebanghelyo ay ang pangangaral ng pananampalataya (Gal 3: 2, 5). Ang ebanghelyo ay pananampalataya, kung saan nahayag ang biyaya “Sapagkat sa biyaya ay naligtas ka, sa pamamagitan ng pananampalataya; at hindi ito nagmula sa iyo, ito ay kaloob ng Diyos “(Efe. 2: 8). Ang ebanghelyo ay hindi nagmula sa sinumang tao, ngunit ito ay regalo ng Diyos “Kung alam mo ang regalong Diyos at sinumang humihiling sa iyo: bigyan mo ako ng inumin, hihilingin mo sa kanya, at bibigyan ka niya ng buhay na tubig” (Juan 4:10).

Si Cristo ay regalo ng Diyos, ang tema ng pangangaral ng pananampalataya, kung saan ang tao ay may pasukan sa biyayang ito. Samakatuwid, kapag sinabi ng Bibliya na kung walang pananampalataya imposibleng kalugdan ang Diyos, dapat sabihin na ang pananampalatayang nakalulugod sa Diyos ay si Cristo,

ang pananampalataya ay dapat ihayag, at hindi, tulad ng iniisip ng marami, ito ay pagtitiwala ng tao. (Heb 11: 6).

Ang manunulat sa mga Hebreo, sa talata 26 ng kabanata 10 ay nagpapakita na walang sakripisyo matapos matanggap ang kaalaman sa katotohanan (ebanghelyo) at na, samakatuwid, hindi matatanggihan ng mga Kristiyano ang kumpiyansa na mayroon sila, na isang produkto ng pananampalataya (ebanghelyo) (Heb 10:35), yamang, pagkatapos gawin ang kalooban ng Diyos (na maniwala kay Cristo), dapat silang magkaroon ng pagtitiis upang maabot ang pangako (Heb 10:36; 1 Juan 3:24).

Matapos banggitin si Habakkuk, ang manunulat sa mga Hebreo ay nagpatuloy na magsalita tungkol sa mga namuhay sa pamamagitan ng pananampalataya (Heb 10:38), iyon ay, mga lalaking tulad ni Abraham na nabigyan ng katuwiran sa pamamagitan ng pananampalatayang dapat ipakita.

“Ngayon, tulad ng nakita nang una sa Banal na Kasulatan na bibigyang katwiran ng Diyos ang mga Gentil sa pamamagitan ng pananampalataya, unang inihayag niya ang ebanghelyo kay Abraham, na sinasabi,” Lahat ng mga bansa ay pagpapalain sa iyo “(Gal 3: 8).

Para sa Diyos posible ang Lahat

Si Abraham ay nabigyan ng katuwiran sapagkat naniniwala siyang ibibigay ng Diyos ang Binhi, isang bagay na imposible sa kanyang paningin, tulad din sa paningin ng mga tao na binibigyang katwiran ng Diyos ang masasama

“Ngayon, ang mga pangako ay ginawa kay Abraham at sa kanyang mga inapo. Hindi Niya sinabi: At sa supling, na nagsasalita tungkol sa marami, ngunit gaya ng iisa: At sa iyong binhi, na si Cristo” (Gal 3: 16).

Si Kristo ang matatag na pundasyon ng mga bagay na inaasahan

at patunay ng mga bagay na hindi nakikita. “Ngayon, ang pananampalataya ay ang matatag na pundasyon ng mga bagay na inaasahan, at patunay ng mga bagay na hindi nakikita. Sapagkat sa pamamagitan nito ang mga sinaunang tao ay nakakuha ng patotoo”(Heb 11: 1-2), para sa matuwid na nabubuhay at tumatanggap ng patotoo na kinalugdan niya ang Diyos sa pamamagitan ni Cristo (Tito 3: 7).

Ang salitang narinig ni Abraham ay ang gumawa ng paniniwala ng patriyarka, sapagkat “Ngunit ano ang sinasabi nito? Ang salita ay nasa iyo, sa iyong bibig at sa iyong puso; ito ang salita ng pananampalataya, na aming ipinangangaral... ”(Rom 10: 8), mula noon “Kung gayon ang pananampalataya ay sa pamamagitan ng pakikinig, at ang pakikinig sa pamamagitan ng salita ng Diyos” (Roma 10:17). Kung hindi naririnig ang salitang nagmula sa Diyos, hindi magkakaroon ng kumpiyansa ng tao sa Diyos.

Ang sangkap na gumagawa ng katuwiran ay ang salita ni Cristo, sapagkat naglalaman ito ng kapangyarihan ng Diyos na ginagawang posible upang bigyan katwiran ang masasama “Upang malaman: Kung ipagtapat mo ng iyong bibig sa Panginoong Jesus, at maniwala sa iyong puso na binuhay siya ng Diyos mula sa mga patay, maliligtas ka. Sapagkat sa puso ay naniniwala ang isang tao para sa katuwiran, at sa bibig ay gumagawa ng pagtatapat para sa kaligtasan” (Rom 10: 9-10).

Kapag ang tao ay nakakarinig ng ebanghelyo at naniniwala, siya ay tumatanggap ng kapangyarihan para sa kaligtasan (Roma 1:16; Juan 1:12), at natuklasan ang pagbibigay-katarungan, sapagkat siya ay pumasa sa kamatayan patungo sa buhay sapagkat naniniwala siya sa pananampalataya (Roma 1:17). Ito ay sa pamamagitan ng ebanghelyo na ang tao ay naging anak ng Diyos “Sapagkat lahat kayo ay mga anak ng Diyos sa pamamagitan ng pananampalataya kay Cristo Jesus” (Gal 3:26; Juan 1:12).

Ang lakas ng diyos

Bakit nagkaroon ng lakas ng loob si apostol Pablo na iangkin na ginagawa ng Diyos ang Kanyang ipinagbawal mismo sa mga hukom ng Israel? Sapagkat wala silang kinakailangang kapangyarihan! Upang makagawa ng isang makatarungang bagay, kinakailangang magkaroon ng parehong kapangyarihan na ipinakita ni Jesus sa pagpapagaling ng isang paralitiko pagkatapos patawarin ang kanyang mga kasalanan.

“Ngayon upang malalaman mo na ang Anak ng Tao ay may kapangyarihan sa buong mundo upang patawarin ang mga kasalanan (sinabi niya sa paralitiko), sinasabi ko sa iyo, bumangon ka, kunin mo ang iyong higaan, at umuwi ka na sa bahay” (Lc 5: 24).

Ang pagbibigay-katwiran sa pananampalataya ay kapangyarihan ng Diyos “... upang tayo ay matuwid sa pamamagitan ng pananampalataya” (Gal 3:24), sapagkat kapag ang isang tao ay naniniwala na siya ay nabautismuhan sa pagkamatay ni Kristo (Gal 3:27), iyon ay, tumataas siya sa kanyang sariling krus, namatay at inilibing “O hindi mo ba alam na lahat ng nabinyagan kay Jesucristo ay nabautismuhan sa kanyang kamatayan?” (Roma 6: 3). Ngayon siya na namatay at nabigyang-katarungan ay nasa kasalanan! (Roma 6: 7)

Ngunit, lahat ng naniniwala at namatay kasama si Cristo, ay nagpapahayag din kay Cristo alinsunod sa narinig at natutunan “Sapagkat sa puso ay may naniniwala para sa katuwiran, at sa bibig ay gumagawa ng pagtatapat para sa kaligtasan” (Rom 10: 9-10).

Ngayon siya na nagtapat kay Cristo ay dahil, bilang karagdagan sa nabinyagan kay Cristo, sinuot na niya si Cristo. Ang pagtatapat ay bunga ng mga labi na gumagawa lamang ng mga nakakakonekta sa totoong Oliveira “Sapagkat ang lahat na nabautismuhan kay Cristo ay nagsuot kay Cristo” (Gal 3:27); “Samakatuwid, lagi tayong mag-alay ng isang hain ng

papuri sa Diyos, iyon ay, ang bunga ng mga labi na magtapat sa kanyang pangalan” (Heb 13:15); “Ako ang puno ng ubas, kayo ang mga sanga; ang sinumang nasa akin, at ako sa kanya, ay nagbubunga ng maraming prutas; sapagkat kung wala ako wala kang magagawa (...) Ang aking Ama ay maluwalhati dito, na kayo ay mamunga ng maraming prutas; at sa gayon kayo ay magiging mga alagad ko” (Juan 15: 6, 8).

Ang patotoo na ibinibigay ng Diyos sa tao ay nahuhulog lamang sa mga na, pagkatapos mailibing, isinuot kay Cristo, iyon ay, ang mga nagbangon na kasama ni Kristo ang ipinapahayag na matuwid sa harap ng Diyos. Yaong lamang na nabuo muli, iyon ay, na namumuhay sa pamamagitan ng pananampalataya (ebanghelyo) ay nasa harapan lamang ng Diyos “Ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya” (Hc 2: 4).

Ang matuwid ay mabubuhay sa pananampalataya, iyon ay, ang pananampalatayang dapat ipakita at ipinangangaral natin ngayon (Rom 10: 8). Ang bawat isa na nabuhay na kasama ni Cristo ay dahil sa nakatira sila sa pananampalataya, at pinatunayan ng propetang si Habakkuk na ang mga namumuhay sa pamamagitan ng pananampalataya ay matuwid.

Samakatuwid, ang sinumang hindi nagtitiwala sa kanyang sariling mga kilos, ngunit nakasalalay sa Diyos na nagpapatunay, ang kanyang paniniwala ay ibinibigay sa kanya bilang hustisya “Ngunit sa kanya na hindi nagsasagawa, ngunit naniniwala sa kanya na nagpapatunay sa masama, ang kanyang pananampalataya ay ibinibigay sa kanya bilang katuwiran” (Roma 4: 5); “At siya ay naniniwala sa Panginoon, at kinasuhan niya ito ng katuwiran” (Gen. 15: 6), sapagkat sa pamamagitan ng paniniwala sa tao ay naaangkop kay Cristo sa kanyang kamatayan at bumangon sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos, ang bagong tao ay nilikha at ipinahayag ng matuwid ng Diyos.

Ang salita ng Panginoon ay ipinakitang pananampalataya, at lahat ng maniniwala dito ay hindi malilito “Tulad ng nasusulat: Narito, inilalagay ko sa Sion ang isang kadahilanan

at bato ng iskandalo; At ang sinumang maniniwala dito ay hindi malilito "(Roma 9:33), iyon ay, sa ebanghelyo, na siyang kapangyarihan ng Diyos, ang katuwiran ng Diyos ay natuklasan, na sa pananampalataya (ebanghelyo) sa pananampalataya (paniniwala) (Roma 1 : 16-17).

Ang matuwid ay mabubuhay kay Cristo, sapagkat ang bawat salitang lumalabas sa bibig ng Diyos ay mabubuhay ang tao, iyon ay, kung wala si Cristo, na siyang buhay na tinapay na bumaba mula sa langit, ang tao ay walang buhay sa kanyang sarili (Juan 3:36 ; Juan 5:24; Mat 4: 4; Heb 2: 4).